

La neu produïda salva desembre, i del gener ja en parlarem

Neu produïda ahir dimarts 9 de gener en una pista de Masella Autor/a: M. Soto

L'arrencada de la **temporada 23-24** ha estat la més difícil dels darrers anys. A tot el Pirineu, digueu-li vessant nord, sud, oriental, occidental, aragonès, andorrà... tant li fa, ha estat molt complicada per la manca de nevades naturals generoses.

Només cal mirar a l'hemeroteca dels mesos de novembre i desembre dels darrers anys per adonar-se que la d'enguany ha estat una de les que més tard ha començat, amb menys neu, i amb menys estacions obertes. De fet, durant el pont de la Puríssima, les estacions aragoneses van estar tancades, i del vessant atlàntic amb moltes limitacions alguna va aconseguir obrir.

A les estacions catalanes (de Baqueira i Boí fins a Vallter), a les andorranes, i a les de la Catalunya del Nord, es va aconseguir obrir **gràcies a la neu produïda**. I així fins al 14 de desembre, quan una nevada de poc més de 20 cm va permetre consolidar les poques pistes obertes i començar a pensar a ampliar els quilòmetres esquiables.

Per sort, en les dues darreres setmanes les temperatures fredes, el bon treball dels equips de muntanya, i l'experiència demostrada en combatre aquestes situacions de nevades escasses, però amb el suport d'equips d'innivació potents i molt eficients, han aconseguit que la temporada de neu es consolidés. Això ho saben prou bé les estacions, les escoles d'esquí, botigues i tallers de venda, lloguer i reparació, hotels i empreses turístiques de gestió

d'allotjaments, agències de viatges, i tants altres proveïdors de serveis del món de la neu.

A Les Angles, dels vells canons de neu ja en desús en fan punts d'enllumenat públic (Foto: Diaridelaneu.cat)

I malgrat haver aconseguit engegar l'engranatge de tots aquests actors econòmics, vinculats i necessitats del bon funcionament de la temporada de neu, no han faltat les crítiques en negatiu pel fet que la neu produïda a pistes hagi estat la que ha garantit l'arrencada i estabilització de mínims de la campanya de neu. Tot i ser veus minoritàries, han arrossegat cap al seu parer seu crític a una part de la societat que desconeix com és de necessària una temporada de neu per al Pirineu.

Així mateix, estaria bé que des del sector es fes una autocrítica al fet que sovint aquestes veus contràries a l'ús de la neu produïda tinguessin la corresponent resposta cívica i pedagògica. Perquè tampoc s'entén el silenci dels actors abans esmentats o per part d'organitzacions esportives vinculades directament a la neu.

En el moment de redactar aquest editorial, estem l'espera de veure l'evolució d'una possible llevantada de pluja i neu a la muntanya que ajudaria a pal·liar els efectes de la sequera, d'una banda, i a cobrir de neu l'alta muntanya, de l'altra. Pel bé de tots, esperem que ho faci en quantitat i de forma generalitzada.

Ara bé, si això no acaba passant, podeu donar per fet que serà la neu produïda la que, de nou, torni a garantir el recorregut d'una de les temporades de neu

més difícil dels darrers anys. I encara gràcies, diguem-ho clar.

Si us ha agradat llegir La neu produïda salva desembre, i del gener ja en parlarem també podria interessar-vos la lectura de Planificar la nova temporada de neu en un context de sequera i temperatures altes.